

יום ולילה במצודה

הבריכה על הגג.
כאילו "נשפכת"
אל הים | צילומים:
דני שדה

ביקור ראשון
הצצה למלון סטאי
המסקרן והמפואר ביפו
אסי חיים, עמ' 8

הים הכחול
מתפרץ לתוך
החדרים

מסעדת
המלון. שלוש
קשתות
עתיקות

ארוחת
הבוקר.
חזמינים מה
שרוצים

אחת החוויות היותר מפנקות נמצאת דווקא מתחת לפני האדמה, בספא המפואר. במתחם יש חדרי טיפולים, חדר כושר מעודכן, סאונה וחמאם טורקי.

נחוש למצות כל רגע במלון עליתי אחרי המסאז' אל הקומה הרביעית משם יוצאים אל בריכת האינפניטי המהממת שכאילו זורמת אל תוך הנוף של תל-אביב. כל כך רצינית להיכנס אבל מה לעשות שבחוף 18 מעלות? ויתרתי והסתפקתי בקריאת ספר מול הנוף.

מיקום המלון על כיכר השעון בכניסה ליפו, ובסמוך לשוק הפשפשים הוא כל מה שרק אפשר לבקש. כשהערב ירד יצאנו אל השוק שבלילות הופך למתחם שוק של ביי-לויים. מוזיקה מכל עבר והסמטאות כולן מת-מלאות במבלים. לא חסר איפה לשבת ולאכול טוב. איפה שתשבו - תיהנו.

אחד השיאים בכל חוויות אירוח הוא ארוחת הבוקר, והמלונות בישראל אהבים להתגאות בה. המבחר העצום מבלבל לפעמים וגורם לך לאכול יותר מדי. זה לא המצב במלון **סטאי**. כאן גם ארוחת הבוקר משרדרת יוקרה. יש בופה אבל הוא "עדין" ונעים לעיין ובהחלט לא העיי-קר. האורחים מקבלים תפריט ויכולים להזמין מבין כמה אפשרויות. אני אכלתי בוקר בנדי-קט - סלמון וביצה עלומה על בריוש שגרמו לי להתחיל את היום עם חיוך גדול.

שלא תטעו, **סטאי** הוא לא מלון בוטיק קטן. 120 חדרים יש במלון הזה ונראה שכאן יכולה להיות גם נקודת התורפה. למשל, המעלית הפי-קופה שנועדה לאפשר לראות את החצרות הפי-נימיות והים, היתה כל כך מלוכלכת שהעדפנו להסתכל לצד השני. במקומות מסוימים, בעיקר בחיבור בין החצר הפנימית למלון, מילאה את הגגון לשלש יונים. ממלון ברמה שכוז וברמת מחירים כזו אתה מצפה ללא פחות משלמות. מדובר בכשלים קטנים ונקודתיים שלא מעיבים על החוויה הכללית והיופי שמסביב. אבל כדאי להם, **בסטאי** לקחת לתשומת ליבם - אנתנו רוצים את הפראור שלנו מושלם.

בריכת האינפניטי על הגג, הים ש"מתפרץ" לתוך החדרים ומתחם הבילויים הסמוך בשוק הפשפשים - הופכים את מלון סטאי החדש ביפו להרבה יותר מעוד מלון בוטיק • וכל זה על חורבות מצודה צלבנית וכלא מהאימפריה הטורקית • אסי חיים

בר כאן במשהו שונה.. הכל כאן שידר היסטורי, קלאסה ויוקרה. מתברר שלא רק בספרד יכולים, עכשיו יש גם לישראל פראור משלה. המלון שוכן באתר ה"קישלה", בית הכלא שנבנה בתקופת האימפריה הטורקית על יסודות מצודה צלבנית וכחלק ממערך החומות שהקיפו את יפו. המלון כולו חרוך בהיסטוריה העשירה של הבניין. הקשת הרחבה של פתח הכניסה נושאת חותם של עבדול חמיד השני, הסולטאן ה-34 של האימפריה הטורקית שעלה לשלטון לפני כ-140 שנה. במרכז מסעדת המלון ניצבות שלוש קשתות עתיקות, והסאונה שממוקמת מתחת לפני האדמה, גם היא צמודה לקשת אבנים בת מאות שנים.

אבל עוד לפני שהתרשמתי מההיסטוריה, הדבר הראשון שגרם לי להתבלבל ולרגע לחי-שוב שאני בפראור, היה הצוות. כמעט אף אחד לא דיבר עברית. שמענו צרפתית, ספרדית, אנגלית או ערבית. גם השירות לא הרגיש מקומי. היחס, הגישה, הרצון לספק כל גחמה - חו"ל. כולל תקרות עץ ועבודות ברזל - נשתמר, בעוד שרלתות וחלונות עשויי עץ נוצרו מחדש תוך שחזור המקור. חצרות הכלא לשעבר שור-חזרו בקפדנות וכעת משמשים חצר קרמית ואחורית של בית המלון.

החזון העיצובי של המלון שהוביל על ידי משרד המעצבים הלונדוני ARA הוא "הישן פוגש את החדש", כשאלמנטים מזרחיים וים-תיכוניים מסורתיים מתמזגים עם סגנון עכ-שווי. רוב הקירות החיצוניים של חדרי האירוח עשויים מהאבנים המקוריות של הבניין. ריהוט מעץ אלון ולוחות עור בקבלה מוסיפים נגי-עות מודרניות, ומנורות דקורטיביות יוצרות תאורה מסבירת פנים. העכשווי מתאזן עם העתיק דרך אריחי קיר סגוניים מעל למיטות ושטיחים מעוטרים לפרטי פרטים. התערוכת הייחודית של היסטוריה ומור-דני באה לביטוי גם במרחבים הציבוריים המהודרים, כמו תקרות קמורות ורלתות מעו-טרות בקליגרפיה עות'מאנית באזור הקבלה. הכניסה לחדר סחטה מאיתנו "וואו" קטן כשהים הגדול והכחול חודר מהחלון והופך לחלק מהתפאורה. גם קו הרקיע של תל-אביב משתלב יפה כחלק מהנוף ואפשר לשבת שעות במרפסת הקטנה, להירגע מול הים או להסיט את המבט שיפה מנורה ולשקוע בנוף של תל-אביב.

כל המבנים ההיסטוריים שנתגלו עברו שי-קום כולל, פנימי וחיצוני. ה"קישלה" המקורי

השימור של הקישלה

כל המבנים ההיסטוריים שנתגלו עברו שי-קום כולל, פנימי וחיצוני. ה"קישלה" המקורי

אחרי החתונה נסענו לספרד. חודש בדרכים עם רכב שכור חרשנו את המדינה היפהפיה הזו מעיירה לעיירה. היינו צעירים והתקציב היה מוגבל מאוד כך שאת הלינה עשינו בהוסטלים ומי-לונות מיעוטי כוכבים. בחיפושים אחרי מקום לישון מדי ערב נתקלנו מדי פעם בפארורים ונמלאנו קנאה במי שיכול להרשות לעצ-מו לישון בהם. מדובר בפרויקט של ממשלת ספרד שהפכה טירות, מבצרים ומצודות מימי הביניים למלונות פאר.

בכל פעם שנתקלנו בפארור הסקרנות גברה עלינו והיינו נכנסים לברוק, שותים במבטים את המגדלים, החצרות הפנימיות, קשתות האבן-הערביות, והשימור והעיצוב שניסו שלא להאפיל על הקסם הטבעי של המ-קום. מחיר הלינה היה בדרך כלל הרבה מעבר לתקציב שלנו, אבל הבטחנו לעצמנו שלפ-חות לילה אחד נישן בפראור, ובאחת הערים לאורך הדרך גם קיימנו. עד היום כשאנחנו נז-כרים בטיוח הוא מיד עולה הזיכרון מהלילה שעשינו שם במצודה הערבית בקרמונה והת-חושה של חיבור להיסטוריה של מאות שנים ולינה במקום שהוא עוצר נשימה.

הזיכרון הוא מהלילה בקרמונה היכה בי שהגעתי למלון החדש ביפו, מלון **סטאי** של האחים נקש שנפתח במבנה היסטורי מן המאה ה-13. מיד כשעברתי בשער הכניסה הגדול שנבנה לפני כמה מאות שנים הרגשתי שמדרי-

אחריים אליה

אמצע שבוע בחדר דלקס (כולל ארוחת בוקר):
1,586 שקל (בתאריך 14.3)
סוף שבוע בחדר דלקס (כולל ארוחת בוקר):
2,408 שקל (בתאריך 13.4)